

Симо Додеровић

ПИСМО ИЗ МАРОВЦА

Обрни окрени на сваки начин
Није лако бити МАРОВЧАНИН
На хиљаду метара крај брда КИТКЕ
То значи вјечито водити битке
Наши су ђедови јунаци били
Док су са турцима борбе водили
И земљу Српску ослободили
На Церу Солуну из Мароваца
То село даде највише бораца
Касније у младости нашијех тата
За вријеме другог рата
Маровчани су сили одољели
И нове ране пребољели
И пошље свега у мирне дане
МЕДВЕЂА их расели на тенане
Остави их без струје и пута
Тако их оћера МАРОВЦУ из скута
Што турци немогаху И њине шуге
То учињеше општинске слуге
Граница стара остаде гола
А пусти пашњаци куће и школа
Сада има струје, ал нема џаде
Ту тешко можес срести чељаде
И ево сад у времена овака
Оста да дими десетак оџака
Крај којих се старачко село грије
Уз стражу елитне полиције
Која их чува даноноћно
Да их арнаутин непобије.
Ал сдруге стране прије ће пасти
Од наше нове пореске власти
Та нова власт И нова памет
Навали намет на вилајет
Струја и ТВ- камате затезне
Спроведоше законе брзопотезне
Под претњом принудне отимачине
У селу МАРОВЦУ ко у сред Војводине
Маровачком старцу кожу да деру
Прије но екстра-профитеру
Ал нека-нека раде на томе
Ускоро неће имати коме.

Симо Додеровић 17. јануар 2002